

R. Dahl: Charlie és a csokigyár (Karcsi és a csokoládégyár)

Ebben a pillanatban nyílik az ajtó, és Picur papa lép a szobába. Lerí róla, hogy csontig átfagyott, és szörnyen éhes. Egész nap havat lapátolt az utcán.

- Az áldóját! – kiált fel. – Mi folyik itt?

Egyszerre hatan magyarázzák, mi történt.

- Nem hiszem! – ingatja fejét Picur papa. – Lehetetlen.

- Mutasd meg a bilétát, Karcsi! – rikkant Józsi nagyapó, aki még akkor is ropja csíkos pizsamájában az indiántáncot. – Mutasd meg apádnak a világ ötödik és utolsó aranybilétáját!

- Hadd nézzem... - pihegi Picur papa, és egy székre roskad. Karcsi átnyújtja az értékes okmányt. Gyönyörű szép ám az az aranybiléta! Papírvékonyra kalapált színarany lemezre nyomtatták pirinyó, koromfekete betűkkel Vonka Vilmos úr személyes meghívását.

- Olvasd fel – utasítja Picur papát Józsi nagyapó, és visszabújik az ágyba. – Halljuk, mi is áll benne.

Picur papa szeme elé emeli a szépséges aranybilétát. Reszket a keze izgalmában. Mélyeket lélegzik, megköszörüli a torkát, azután elfúló hangon megszólal: - Jól van, felolvasom. Hallgassátok:

„ARANYBILÉTA SZERENCSESZ MEGTALÁLÓJA, FOGADD VONKA VILMOS SZÍVÉLYES ÜDVÖZLETÉT! MELEGEN MEGSZORÍTOM A KEZEDET! FANTASZTIKUS ÉLMÉNYEK VÁRNAK RÁD! CSUDÁLATOS MEGLEPETÉSEKBEN LESZ RÉSZED! EZENNEL MEGHÍVLAK A GYÁRAMBA, AHOL EGY TELJES NAPIG VENDÉGEM LESZEL, A TÖBBI ARANYBILÉTA SZERENCSESZ MEGTALÁLÓIVAL EGYETEMBEN. ÉN MAGAM, VONKA VILMOS, LESZEK AZ ÚTIKALAUZ; MEGMUTATOK MINDEN LÁTNIVALÓT, AMIKOR PEDIG ÜT AZ ELVÁLÁS ÓRÁJA, ÓRIÁSI TEHERAUTÓ-KARAVÁN KÍSÉRETÉBEN TÉRSZ HAZA. ÉS A TEHERAUTÓK RAKOMÁNYA NEM EGYÉB, MINT ANNYI VÁLOGATOTT FINOMSÁG, AMIVEL HOSSZÚ-HOSSZÚ ÉVEKIG JÓLLAKHATSZ CSALÁDOSTUL. ÉS HA BÁRMIKOR KIFOGYNÁL VALAMIBŐL, GYERE VISSZA BÁTTRAN A GYÁRAMBA, MUTASD FEL EZT AZ ARANYBILÉTÁT, ÉS ÉN BOLDOGAN TÖLTÖM ÚJRA TELE AZ ÉLÉSKAMRÁT. ÍGY AZUTÁN ÉLETED VÉGÉIG DÚSKÁLHATSZ MINDEN FÖLDI JÓBAN. DE NEHOGY AZT HIDD, HOGY EZ A LEGNAGYOBB CSUDA! MÁS MEGLEPETÉSEKET IS TARTOGATOK SZÁMODRA; EGYIK FANTASZTIKUSABB, MINT A MÁSIK – MAJD MEGLÁTOD TE IS MEG A TÖBBI ARANYOS BILÉTATULAJDONOS IS -: CSUPA-CSUPA CSUDÁLATOS CSUDA, VÉGTELEN VARÁZSLAT, MESEBELI MEGLEPETÉS, HOGY MAJD ÁMULSZ-BÁMULSZ, TÁTOGSZ-HÁPOGSZ, BÁMÉSZKODSZ ÉS ÁLMÉLKODSZ, MÍG CSAK BELE NEM FÁRADSZ. LEGMERÉSZEBB ÁLMAIDBAN SEM TUDOD ELKÉPZELNI, MI VÁR RÁD! MOST PEDIG JÓL FIGYELJ, ELMONDOM, MI A TEENDŐD. A LÁTOGATÁS NAGY NAPJA: FEBRUÁR ELSEJE. EZEN A NAPON DÉLELŐTT, PONTOSAN TÍZ ÓRAKOR LÉGY A GYÁRAM KAPUJA ELŐTT. EL NE KÉSS! MAGADDAL HOZHATOD CSALÁDOD EGY VAGY KÉT TAGJÁT, AKI VELED TART, ÉS VIGYÁZ, HOGY ROSSZ FÁT NE TÉGY A TŰZRE. NO ÉS A LEGFONTOSABB: FELTÉTLENÜL HOZD MAGADDAL EZT AZ ARANYBILÉTÁT, MERT CSAK EZZEL ENGEDNEK BE. ÜDVÖZLETTEL

VONKA VILMOS S. K.”

- Február elseje?! – kiált fel Picur mama. – Hiszen az holnap lesz! Ma van január harmincegyedike!

- Az áldóját, mama! – kontráz Picur papa. – Igazad van!

- Épp a legjobbkor! – kurjant Józsi nagyapó. – Nincs veszteni való időnk! Kezdj azonnal készülődni! Mosd meg az arcod, fésüld meg a hajad, sikáld meg a kezed, pucold meg a fogad, fújd ki az orrod, vágd le a körmöd, tisztítsd ki a cipőd, vasald ki az inged, és az ég szerelmére:

keféld le a nadrágodról a sarat! Csipkedd magad, kisunokám! Készülj méltón életed legnagyobb napjára!

- Jól van, jól van, nagyapó – csillapítja Picur mama -, ne izgasd fel magad, és ne hergeld szegény kis Karcsit. Valamennyien őrizzük meg a nyugalunkat. Az első és legfontosabb: határozzuk el, ki megy Karcsival a csokoládégyárba?

- Majd én! – rikkant Józsi nagyapó, és már pattan is ki megint az ágyból. – Én viszem el! Én vigyázok rá! Bízátok csak rám!

Picur mama rámosolyog a vénséges vén nagyapóra, azután Picur papához fordul, és megkérdi:

- Hát te, kedves? Nem gondolod, hogy neked kéne elmenned?

- Hát - gondolkodik el Picur papa -, nem hiszem. Nem mintha nem mennék el szívesen. Szörnyen izgalmas lenne. Csakhogy szerintem, ha valaki megérdemli, hogy elmenjen Karcsival, hát az nem más, mint Józsi nagyapó. No persze, csak ha elég jól érzi magát...

- Hurrááááááááá! – kurjant Józsi nagyapó, megragadja Karcsi két kezét, és végigpörög vele a szobán.

- Szemmel láthatólag elég jól érzi magát – kacag Picur mama. – Igen... úgy látszik, igazad van. Talán az lesz a legjobb, ha Józsi nagyapó megy vele. Én amúgy sem hagyhatom magára a többi három nagyszülőt egy egész napra.

- Halleluja! – ujjong Józsi nagyapó. – Hála legyen a magasságos égnek!

Ebben a pillanatban hangosan kopogtatnak a ház ajtaján. Picur papa kimegy ajtót nyitni, és a következő percben betódul a házba egy egész sereg újságíró meg fényképész. Kinyomozták, hol lakik az ötödik aranybiléta boldog gazdája, és igyekezte, hogy a másnap reggeli lapok címlapjára tehessek a nagy újságot. Pokoli hangzavar uralkodik a kicsi házban, s bizony éjfélre jár, mire Picur mama az utolsó riporternek is kiteszi a szűrét, és lefektetheti Karcsi fiát.